

DECEMBER 2000-NR.6
SECRETARIAAT:
FLORALIALAAN 46,
1402 NL BUSSUM

Voor u ligt de zesde Nieuwsbrief van het Marjolein Roskam Fonds. Hierin houden we u op de hoogte van de stand van zaken van het fonds en van het project Etafeni, dat we ondersteunen. Om te beginnen brengen we in herinnering waarom het fonds zes jaar geleden is opgericht.

Marjolein overleed op 29 juni 1993 na een tragisch ongeluk. Ze was net 24 jaar geworden. Na haar studie psychologie wilde Marjolein gaan werken met kansarme kinderen in Zuid-Afrika. Om toch inhoud te geven aan haar plannen, werd in 1994 het Marjolein Roskam Fonds opgericht. Dit fonds geeft financiële steun aan zgn. grassroots-projecten in Zuid-Afrika. Het belangrijkste project daarvan is de Etafeni-speelgroep in Nyanga, een Kaapse krottenwijk. Dit project werd nog tijdens het apartheidsregime door een aantal moeders opgezet om hun kinderen van de straat te houden, hen bepaalde vaardigheden bij te brengen en hen te verzekeren van tenminste één redelijke maaltijd per

dag. De lokalen bestaan uit containers. Inmiddels is Etafeni uitgegroeid tot een heus onderwijsproject. De moeders volgen regelmatig bijscholingscursussen en kunnen nu ook oudere kinderen zonder schoolervaring helpen bij het vinden van aansluiting bij bestaande lagere scholen. Voor ons als ouders en voor Caroline als zusje is het heel bijzonder dat Marjoleins ideeën dankzij uw steun toch gerealiseerd kunnen worden. Wij zijn u daar zeer dankbaar voor. Marijke Alblas, een Nederlandse arts verbonden aan het Groote Schuur Ziekenhuis in Kaapstad, bezocht onlangs Etafeni. Hieronder volgt een verslag van dit bezoek. *Annelies Roskam*

Etafeni-project Begin dit jaar ben ik vijf maanden voor mijn werk als arts in family-planning en abortus in Zuid-Afrika geweest, vnl. in Kaapstad en omgeving en ik ben toen ook in de gelegenheid geweest het Etafeni-project in Nyanga te

bezoeken. Het was hartverwarmend om het enthousiasme te zien, waarmee de moeders zich met de kinderen bezighielden! Ik heb alle drie de peutergroepen bezocht en men vindt die belangstelling duidelijk heel leuk. En niet alleen de moeders, vooral ook de kinderen vinden het prachtig als er bezoek komt. Ze willen je allemaal aanraken en raken niet moe om al hun spelletjes te laten zien en de bijbehorende liedjes erbij te zingen. Het is ook schitterend om te zien hoe ze met hun hele lichaam op de muziek meedeinen.

Wat vooral indrukwekkend is, is dat deze kinderen zich nog kunnen vermaken met simpele dingen, met meestal door de moeders zelfgemaakt speelgoed, bijvoorbeeld puzzels, waarvan de plaatjes uitgeknipt zijn uit tijdschriften en op karton geplakt en vervolgens in grote 'puzzelstukken' geknipt. En verder wordt van alles wat wij als afval beschouwen hergebruikt: in lege yoghurtbekers en doorgeknipte plastic flessen kan de verf en oude autobanden op een rij zijn ook prachtig

spelmateriaal. De moeders, maar ook de kinderen zijn ongelooflijk vindingrijk. Twee speelgroepen zijn ondergebracht in het huis van een van de moeders zelf (een typisch 'township huis') en de derde peutergroep zit in een vrolijk geverfde container, die staat op het inmiddels aan het project toegewezen terrein. Jammer genoeg kon ik niet aanwezig zijn toen dit terrein feestelijk werd overgedragen aan Etafeni, maar ik heb later wel de foto's ervan gezien. Het was echt een 'happening', waaraan heel veel volwasse-

nen en kinderen uit Nyanga deelnamen. Het terrein werd 'ingewijd' door een grote kring met zijn allen te vormen, hand in hand.

Als je in zo'n township als Nyanga komt, wat zoals de meeste townships, voor een groot deel uit zelfgemaakte hutten bestaat zonder bestrating, dan is het duidelijk hoe belangrijk het is dat juist ook de kleine kinderen worden opgevangen. Maar het gaat niet alleen om de opvang, ook het feit dat de kinderen er dingen leren is van groot belang voor hun verdere ont-

wikkeling en als voorbereiding op de lagere school. Des te meer nu de leeftijdsgrens voor de lagere school verhoogd is van 6 naar 7 jaar! Ik hoop dan ook dat het Marjolein Roskam Fonds erin slaagt dit project te blijven ondersteunen. Het is van levensbelang voor zowel de moeders als voor de kinderen!

Marijke Alblas

Van de moeders van

Etafeni ontvingen we de volgende brief:

27-01-2000. Thank you very much for the generous contribution you have given to Etafeni Playgroup Project. At the end of 1999 we thought about the year 2000 how are we going to continue our marvellous work because we had a financial problem. But you already solved our problem by sending us such a generous contribution. The sum of ZAR 10960.00 you have given us is going to help us tremendously. The good news about our Project now we are taking step forward. Now we received the land on lease that we have been fighting for since 1983. We have taken one of our containers to the land. There is a need to erect a fence around the land.

We are planning what is going to happen in the Centre. We also need to recruit more mothers. At the moment we have 8 members we need other 8 mothers.

We hope that the numbers we teach will increase.

Thank you very much for your support.

Yours sincerely
Mrs. P.P. Potyo

Binnen het bestuur van het Marjolein Roskam Fonds heeft de afgelopen jaren een aantal wijzigingen plaatsgevonden. Daarom zetten we nu even voor u op een rijtje wie de huidige bestuursleden zijn:

- Jan de Vletter, Almere, voorzitter;
- Caroline Barneveld-Roskam, Bussum, *secretariaat*;
- Martin Jansen, Utrecht, *penningmeester*.

De overige bestuursleden zijn:

- Monique van Aken, Laren.
- Hilde Dijksterhuis, Amsterdam;
- Lily Fortuin, Rotterdam;
- Barty Lührman-Fuchs, Den Dungen;
- Mahmoud Rabbani, Den Haag;
- Jan Sizoo, Amsterdam;

Nog steeds melden zich nieuwe donateurs voor het fonds aan. Van een van hen kregen we het volgende kaartje:

'Graag meld ik me aan als donateur van het Marjolein Roskam Fonds. Mijn vader stuurde me de Nieuwbrief. Als kind speelde ik met Caroline Roskam en mijn zusje, ook Marjolijn geheten, met Marjolein. Verder hebben mijn man en ik jaren gewoond, gewerkt en gereisd in Zuidelijk Afrika en zodoende voelen we ons extra betrokken bij dit fonds. Nu moet ik ineens denken aan de hond van de familie Roskam destijds: Skippy heette die! Heel veel succes met dit ijzersterke initiatief.

Caroline Reeders

In het jaar 2000 maakten we ZAR 12.000 over naar Etafeni. Dat is in Nederlands geld f 4.212,96. De totaalstand van het fonds is op

1 december 2000: f 60.704,22. Donateurs die belangstelling hebben voor het complete jaaroverzicht kunnen contact opnemen met het secretariaat van het Marjolein Roskam Fonds.

Het bestuur dankt alle donateurs hartelijk voor de bijdragen in 2000. Dankzij uw steun kunnen we Etafeni blijven helpen met hun belangrijke werk.

Dit jaar voegen we wederom een acceptgiro bij zodat u weer een bijdrage kunt overmaken. We hopen dat u het Marjolein Roskam Fonds ook in 2001 blijft steunen.

Er is een nieuwe penningmeester, Martin Jansen. Het bestuur is erg blij dat hij deze taak op zich wil nemen. Het gironummer van het Marjolein Roskam Fonds is Marjoleins oude nummer, 4550697, te Utrecht. Op de acceptgiro's staat nog 'Amsterdam' vermeld, volgens de Postbank zal dat geen problemen opleveren.

Het adres van het secretariaat is:

Floralialaan 46
1402 NL Bussum
tel. 035 693 8971.

...MARJOLEIN CHRISTINA ROSKAM

Ze was lief en ondeugend, vrolijk en eigenzinnig. Ze kon je aardig voor de gek houden. Zo had ze als kind van zes jaar een hekel aan winkelen. Maar ze moest mee. Bij C&A verdween ze tussen de jurken. Ze stond tussen twee mode-poppen in, onbewegelijk als een pop -- doodstil. Marjolein nam de oogarts bij de neus. Een klasgenootje had een bril gekregen. Interessant,

vond Marjolein (zeven jaar). Ze liet de oogarts geloven dat ze een oogafwijking had. Jaren later heeft ze dat glunderend opgebiecht.

Vrolijk was ze niet altijd, want ze kon het zichzelf ook heel moeilijk maken. Ze liep boos 't huis uit, omdat ze uit haar (bijna lege) spaarpot geen pony mocht kopen en van de garage geen paardestal mocht maken. Ze was toen acht jaar en ze liep dus weg van huis, maar binnen het uur was ze terug.

Veel later ging ze echt het huis uit. Ze wilde leren zelfstandig te wonen. Ze was toen twintig jaar. Vrolijk en eerlijk en open was ze. In Laren mocht ze gaan wonen en nog voor paarden zorgen ook. Ze was nog maar 22 jaar. Hoe blij reed ze op het grote Friese paard over de hei en hoe intens genoten heeft ze daarvan.

Maar ook werd ze toen gekrenkt, vernederd en beleidigd door haar 'vriend'. Marjolein was eerlijk, slim en pienter. En ze was er altijd als een ander haar nodig had: met goede raad, met kritiek ook. Met luisteren naar persoonlijke problemen en met creatieve oplossingen.

Marjolein, het kwetsbare meisje, dat ook sterk was. En de jonge vrouw, die blij kon zijn met het kleinste cadeautje. Wij hebben warme gevoelens om wat ze was, die 24 jaar.

Karel Roskam

We wensen u gezellige kerstdagen en een fantastisch 2001!